

har man forlangt en Indberetning — det synes jeg ikke, der er noget mærkeligt i; hvis Udvalget her bad Udenrigsministeren om at faa at vide, hvorledes det er i andre Lande i Øjeblikket, antager jeg, at ogsaa de danske Gesandter vilde give en Indberetning om saadanne vigtige og indgribende Spørgsmaals Behandling i de Lande, hvor de er bosatte. Endvidere fremhævede Ministeren, at vor Ordning har vakt Interesse i Norge, hvor der er afgivet en Kommissionsbetænkning derom — Ministeren kunde godt have nævnt Sverige ogsaa, selv om man der ved udtrykkelig Rigsdagsbeslutning gik til at forkaste, at Systemet skulde undersøges. I Norge har man, som Ministeren nævnede, afgivet en Betænkning, som er meget interessant, og jeg skal ogsaa gerne gøre et Buk for de Udtalelser, det norske Mindretal kom med. Den interessanteste Del af Betænkningen finder jeg dog er de Udtalelser, som er fremsatte af en Mand, der her betegnes som en særlig kyndig Mand indenfor den danske Administration, som har Befatning med Valgene, de staar Side 95, jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at læse dem op, men jeg vil bede ærede Medlemmer selv læse dem; jeg tror, de derved vil komme til en klar Forstaaelse af, at her røres ved mange Spørgsmaal, som kræver netop den omhyggelige forberedende Overvejelse i en Kommission, som jeg før pegede paa.

Jeg ser ogsaa med Interesse, at man taler om, at Valgloven er uheldigt affattet, f. Eks. med Hensyn til Løsgængere, det er jo ogsaa noget, vi har Erfaring for her, naar vi tænker paa Forholdene i Skive ved sidste Valg. Endvidere staar der, at Tillægsmandatfordelingen bør slutte sig til de enkelte almindelige Valg, og Loven bør fastslaa, at Kassationen af Valg intet har med Tillægsmandatfordelingen at skaffe, altsaa modsat Ordningen i Danmark; det er ogsaa interessant. Vedrørende Systemerne vil man, som nævnt, i Betænkningen Side 95—96 se, at der er peget paa saa mange Spørgsmaal, at det er naturligt, at man gaar til en saadan Overvejelse, som jeg har talt om.

Ministerens udtalte med Hensyn til sit System, at det var dog ogsaa af Interesse, at der havde været saa mangfoldige Vælgere, som havde stemt ved sidste Valg, det havde vist sig, at der var en meget stor Vælgerdeltagelse. Vi ved alle, at det skyldes den Omstændighed, at der stemtes hjemme i Kommunerne; det er jo givet, at hvis de ikke havde stemt hjemme i Kommunerne, men stemt efter de gamle

Forhold, vilde vi ogsaa have set en Forskel.

Naar man ser, hvorledes dette System er modtaget i andre Lande, faar man det samme Indtryk, som man faar ved at tænke paa Modtagelsen herhjemme. En medvirkende Aarsag til, at det blev gennemført i Rigsdagens to Ting, var netop, at Suppleringsmandaterne gennemførtes i et Forhold til Enkeltmandskredse som 1 til 4. Og i andre Lande har man øjensynlig set paa det paa samme Maade. Man siger: Ja, hvis man er enig om, at Enkeltmandskredssystemet virkelig skal være det aldeles overvejende, kan vi forstaa dette System; men vi mener ikke, at Systemet kan gennemføres i vort Land, idet vi maa have en Del flere Suppleringskandidater, og saa bliver Systemet for vanskeligt at arbejde med, derfor gaar vi bort derfra. Det har været Hovedbetragtningen baade i Norge og i Sverige, hvor man ikke vilde ind paa dette System. Og det har ogsaa været af den største Vægt for de mange Tilhængere, der er og var herhjemme af Enkeltmandskredsene. De siger i 1915: Vi accepterer dette Forhold, men det er netop ogsaa Forholdet, der spiller den overordentlig store Rolle for os, idet vi derigennem fastslaa, at Enkeltmandskreds-Systemet i Hovedsagen skal bibeholdes.

Det er altsaa ud fra de Synspunkter, jeg her har fremhævet, at Venstre vil gaa med til at arbejde paa denne Sag. Vi mener, at man i Øjeblikket skal holde sig til de 4 Partiernes Overenskomst og indføre de Synderjylland vedrørende Ændringer deri og saa gaa til en Valglovsrevision, hvilken vi er fuldt beredte til at gaa med til, men gøre det, efter at Arbejdet er blevet oplysende overvejet og der er gjort nærmere Rede for det gennem en Kommission. Paa den Maade kommer vi igennem med Arbejdet, og paa den Maade kan vi nu hurtigt gøre os klar. Og det mener jeg, vi skylder baade Sønderjyderne, saaledes at vi har alt rede til, at de hurtigt efter Genforeningen kan faa en Repræsentation her paa Rigsdagen, og ogsaa det danske Folk. Vi maa gøre alt klart, saa at vi hurtigt kan faa Valg her i Landet.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der nu talte (Sigurd Berg), tilsagde ligesom i Forbigaaende, lige i et Øjeblik, sin og sit Partis Villighed til at arbejde med paa denne Sag, men hele hans Tale forekom mig baade ved sit Indhold og ikke mindst ved sin Tone. — det var en af de besyn-